A Telegram from Bernstein

How did the extraordinary encounter between Polish pianist Marek Drewnowski and legendary American conductor Leonard Bernstein come about? How does Drewnowski remember working with the maestro and performing Brahms's Piano Concerto No. 1 under his baton at Tanglewood? **Marek Drewnowski shares the story of this remarkable artistic experience, which marked a significant moment in his international career, in an interview with Agata Kwiecińska.**

We are publishing this interview on the occasion of the concert "In Tribute to Leonard Bernstein," which will take place on November 15, 2026, at KMFA's Draylen Mason Music Studio in Austin, marking the conclusion of the 21st Austin Polish Film Festival.

Marek Drewnowski. Photo from Marek Drewnowski’s private archive.

Agata Kwiecińska: The story of your encounter with Leonard Bernstein is almost unbelievable. Bernstein happens to hear your interpretation of Scarlatti’s sonatas on the radio, and…

Marek Drewnowski: It’s a long story. I was in Italy when martial law was declared in Poland. My wife was working with the Orchestra of the Accademia Nazionale di Santa Cecilia in Rome. Five days before martial law was imposed, at practically the last possible moment, we left Poland with our son Michał.

By then, I had already recorded several albums, including a

collection of Scarlatti sonatas released by Polskie Nagrania "Muza" in 1974, which Piotr Wierzbicki had encouraged me to record. Despite that, I had to start from scratch in Rome. Our early years in Italy were very difficult, especially because martial law made communication with Poland impossible.

I had no contacts, no connections, and, of course, no work. It was only after a few years that I began performing in public. I made some Italian friends, the family of Fernando Martinelli, who helped me enormously. They found me a few students and later organized masterclasses as well. At the time, I was playing Brahms, less Chopin (as he was less popular in the land of opera back then), and, of course, Scarlatti.

I gradually developed my musical career in Italy, and little by little, the country became my second homeland. We had neither the courage nor any reason to return to Poland.

Several years passed. Our daughter Marta was born in Rome, I was giving more concerts, and we moved apartments several times. Eventually, Father Boniecki helped us find an apartment in the city center, in the San Giovanni in Laterano neighborhood. Rome is a wonderful city, but also a difficult and dynamic one, with *traffico*—heavy traffic—and a great deal of noise. Our new apartment was pleasant, centrally located, and close enough to the Colosseum to walk there.

One day, the postman handed me a telegram. Astonished, uncertain, and curious, I opened it and found a message from PAGART that read: *Please contact us, as Leonard Bernstein would like to get in touch with you.*

My head was spinning with disbelief, joy, and doubt. I thought it was a joke. I wondered who could possibly be playing such a trick on me. Once I had calmed down, I began investigating, calling friends and acquaintances, trying to find the culprit. But nobody admitted to anything. Finally, I contacted PAGART, and it turned out to be true.

What did you know about Bernstein at the time?

I knew he was one of the greatest conductors in the world. I had attended his concerts in Italy. I particularly remember a concert at the Vatican with the Orchestra of Santa Cecilia.

What did you learn from PAGART?

They gave me the phone number of Bernstein's secretary, Harry Kraut. I called and introduced myself. Kraut was clearly delighted and told me that Leonard Bernstein was determined to meet me. We arranged a date. He said Bernstein would soon be in Milan and that I should come to La Scala. I was so overwhelmed that I couldn't sleep for several nights.

How did all this come about? How had Bernstein discovered you?

At that point, I still knew nothing. I simply bought a ticket to Milan. La Scala was presenting Bernstein's short opera *Trouble in Tahiti*. He wasn't even conducting; he had just come to attend the performance.

I had arranged to meet Harry Kraut outside La Scala. I was carrying a small suitcase and wearing a short-sleeved shirt because it was very warm. I stood outside for quite a while, but nobody came to meet me. Eventually, I approached a man standing in front of the theater and asked where the artists' entrance was.

It turned out to be Harry Kraut himself, who had been waiting for me. When he saw me, he exclaimed in astonishment, "But you were supposed to be a professor with a gray beard!"

He was genuinely amazed. Once he had recovered from his surprise, he took me inside the theater. Bernstein was standing near the entrance to the stage. A rehearsal of his opera was about to begin, but he called for a break. He, too, was surprised and immediately began telling everyone about my Scarlatti recordings. There was quite a commotion.

Then Bernstein took me by the arm and ushered me into a *camerino*, a dressing room, where there was a piano. He immediately told me to play.

I turned around and was terrified. A crowd of curious people had gathered behind me. I played several Scarlatti sonatas, ending with a virtuosic one in G major. I must have made an impression on that unexpected audience because they burst into applause and cries of admiration.

But Bernstein himself left me speechless when he took my hand and kissed it. I thought I was going to faint from the excitement.

Later, I remember it perfectly, I was performing Mussorgsky's *Pictures at an Exhibition*, accompanied by Kandinsky's paintings, in Berlin. It was winter, probably around Christmas. There was snow on the streets.

That was where I received a phone call from Kraut telling me that the maestro wanted to perform one of Brahms's piano concertos with me, whichever I preferred. With the Boston Symphony Orchestra, conducted by Bernstein himself!

I suggested Piano Concerto No. 1 in D minor, but then realized I couldn't even remember how it began.

When Harry Kraut asked whether I had ever performed the concerto before, I said yes. In a way, I was lying, because I had only played it with a student orchestra.

You had about six months, which is quite a lot of time, even to learn a completely unfamiliar piece.

I returned to Rome and immediately went to a music store to buy the score, feeling extremely stressed. It was quite a funny situation. And before I left for Boston, the director of La Scala invited me to give a recital.

So that informal audition with Bernstein produced some tangible results.

Yes, and in other ways, too. Taking advantage of my acquaintance with the director, I asked him to invite me to a Horowitz recital. And I got to hear him perform.

I also wanted to get an autograph for my friend, the journalist Jan Weber. In the same *camerino* where I had met Bernstein, I found some large photographs of Horowitz. I asked for an autograph, but I wasn’t allowed to approach him.

His secretary took the photograph and arranged to meet me another day at the Hotel Principe di Savoia. But Horowitz

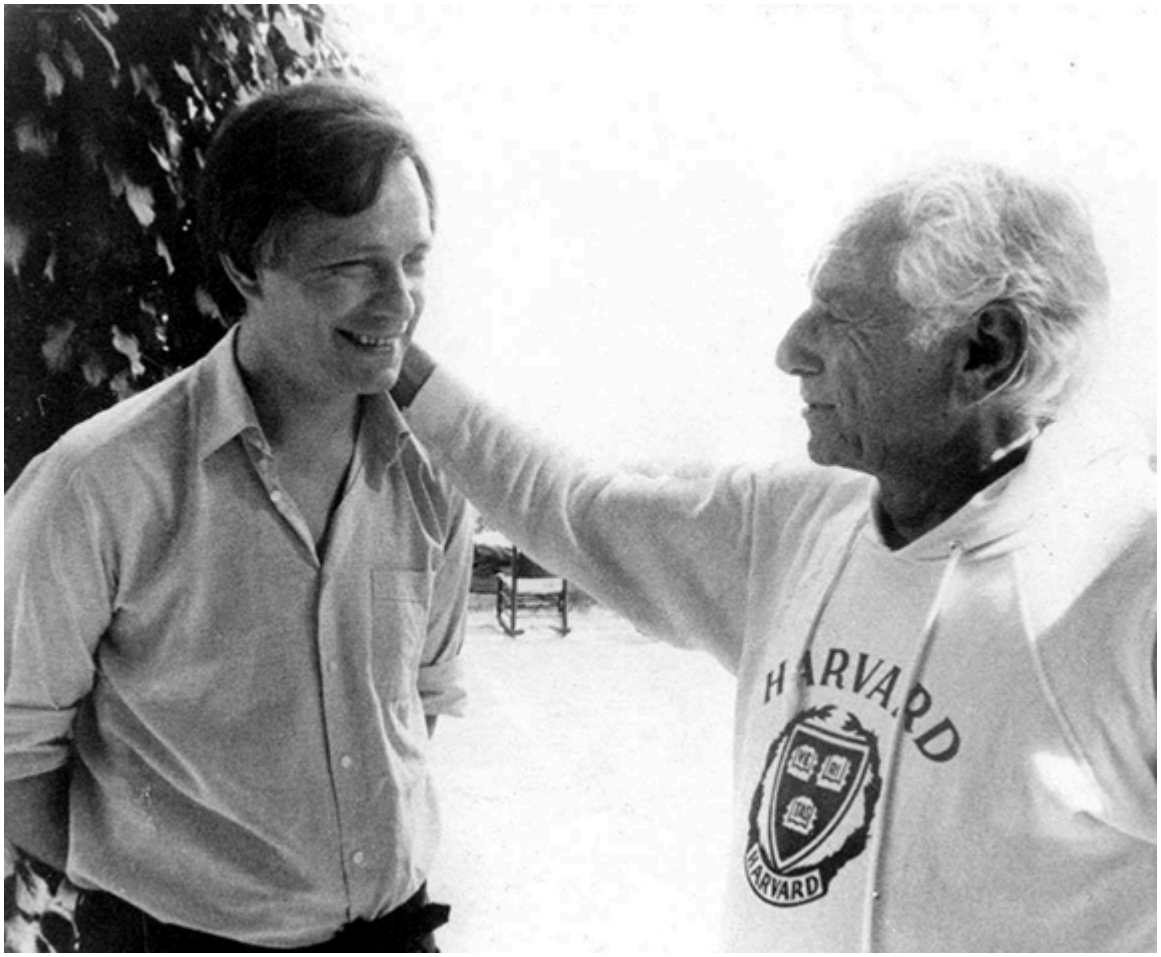
refused to sign it, saying that he wasn't *abbastanza bello* (handsome enough) in the photographs.

Did you manage to perform Brahms's Piano Concerto No. 1 before leaving for the United States?

No, not at all. I had no opportunity to do so. In Italy, I was still considered a newcomer to the concert scene.

What was your journey to Tanglewood like?

It was quite an adventure! I didn't speak the language, had never been there before, and had no idea how to organize the trip.

Marek Drewnowski and Leonard Bernstein. Photo from Marek Drewnowski's private archive.

And what language did you speak with Bernstein, since you didn't speak English?

Italian. But returning to my trip, through various connections, I managed to arrange a place to stay for a few days with a theater director in New York. Before that, I had flown with several connections, including one through Belgrade. Eventually, I took a bus from New York to Tanglewood. When I got off the bus, there were no taxis or any other means of transportation. In the end, some… cowboy gave me a ride for five dollars.

Once I arrived, I was accommodated in a hotel, but I still couldn’t sleep. Kraut found me and told me when the rehearsal would take place. He also assigned me an assistant who spoke Italian.

I went to the rehearsal with a lump in my throat. I was supposed to play the Brahms concerto with a second piano standing in for the orchestra. A select audience began gathering in the rehearsal room: a few curious orchestral musicians, then a woman who entered with an extremely serious expression, followed by an assistant carrying a small towel, and finally Kraut with the baton. It was quite a ritual!

At last, Bernstein himself appeared, and we began to play. My anxiety disappeared. The rehearsal was very enjoyable because the maestro offered some interesting advice.

What kind of advice did he give you?

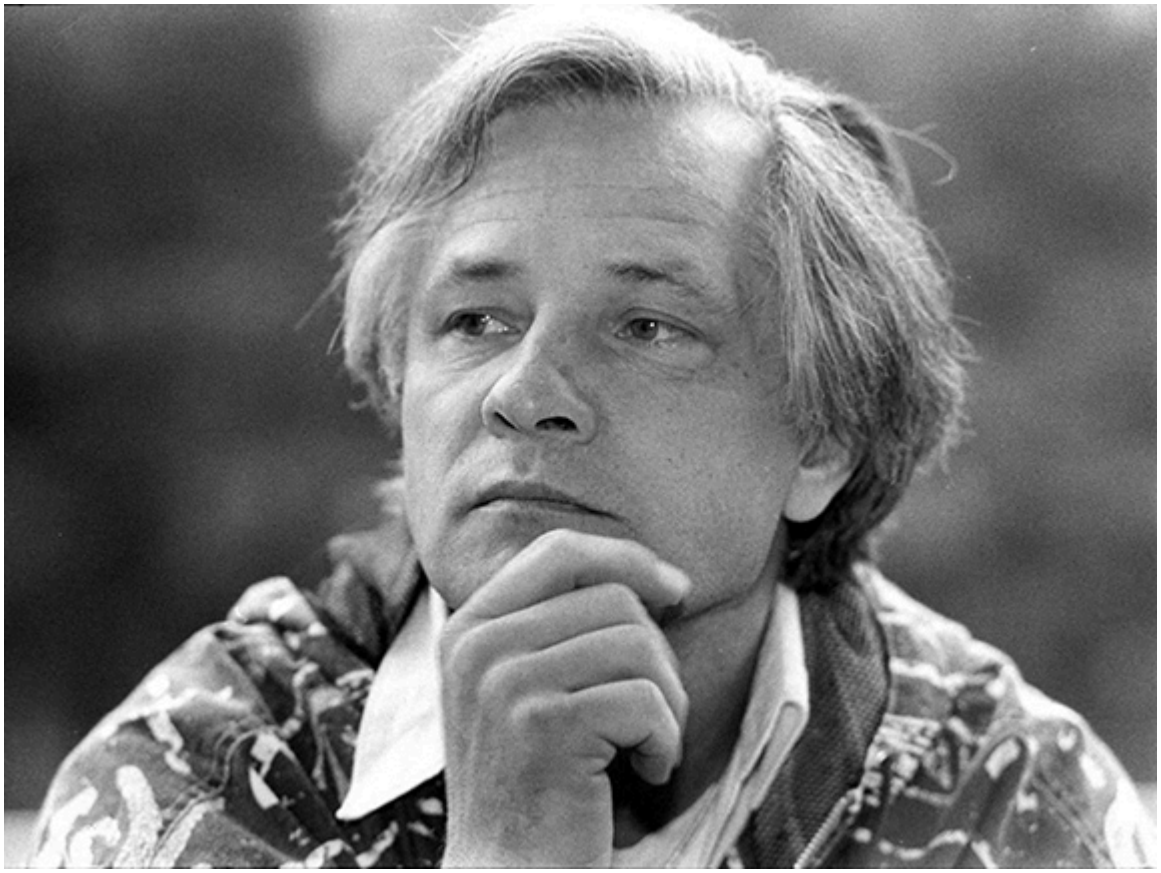
It was about emotions.

How many rehearsals did you have?

One with the piano and another with the orchestra. That was all.

I remember being driven to the concert. The concert hall at

Tanglewood is enormous. I can still recall the feeling as we approached the venue and suddenly I heard a roar, as if we were approaching a stadium. There were 12,000 people in the audience, and the concert was being broadcast live.

Marek Drewnowski. Photo from Marek Drewnowski's private archive.

How did you feel about your performance? Do you remember much of the concert itself?

At first, I was still warming up, and I played a few wrong notes. But as the concert progressed, things got better, and the finale was definitely the best part. I must admit that I remember absolutely nothing of what happened after the concert. I was

completely exhausted. But Bernstein was pleased. He said it had gone well.

Later, listening to the recording, and now looking back after all these years, I can hear a certain generational difference in our performance. I was bursting with youthful energy, while he was trying to restrain it, to hold me back. My tempos were completely different, but I was the one who had to adapt. There was a certain tension between us musically, which I only came to understand many years later, when I began conducting myself.

Did you ever perform at Tanglewood again?

No, but Bernstein invited me to perform at a concert commemorating the anniversary of the outbreak of World War II, held at the Grand Theatre in Warsaw in 1989. I played Chopin's *Polonaise in A-flat major*.

I regret that Bernstein died so soon after that meeting. I lost my mentor. He taught me more than anyone else, even though he never gave me formal lessons.

What did he teach you? After all, you didn't meet that many times.

He invited me to his concerts in Europe, so we saw each other

from time to time. There were always social gatherings afterward, with Bernstein at the center of everyone's attention.

I learned from him how to work with an orchestra and how to build the structure of a musical work. During the rehearsal at Tanglewood, he also conducted Brahms's Symphony No. 1. The orchestra seemed literally to soar. There was an extraordinary combination of emotion and intellect.

Meeting him was also a lesson in psychology for me: how to withstand pressure and how to defend my own artistic vision.

How did Bernstein discover you in the first place?

One morning, Bernstein woke up, turned on the radio, and heard Scarlatti's sonatas. They were my recordings from a vinyl LP released by Polskie Nagrania. He was intrigued by the performance, and his curiosity grew when the radio station failed to announce the pianist's name.

He called the station, but the staff told him they hadn't broadcast any Scarlatti sonatas; they weren't on the program. Bernstein became irritated because he knew perfectly well what he had heard. He insisted on finding out who the performer was.

After several days, the New York radio station finally found the

answer. It turned out that there had been a gap in the schedule after a broadcast, so someone had reached for my record to fill it. Perhaps it had simply been lying on top of a pile.

But how did your record end up at a radio station in New York?

I have no idea. We never managed to find out. It was an unbelievable twist of fate. Nobody could pronounce my name; nobody had ever heard of Drewnowski. Bernstein instructed his assistant to track down the musician whose interpretation of Scarlatti had intrigued him so much.

It shows just how much music meant to him, and how attentively he listened. He could have performed with the world's greatest soloists, yet he decided to seek out someone whose interpretation had captivated him. Remarkable.

He was an extraordinary man, especially during rehearsals. Sometimes he would say to the orchestra, „I love you all."

I once saw someone bring a small child to a rehearsal. Bernstein picked the child up, hugged him, made him laugh, and then lay down with him on the floor, right in the middle of the stage.

He did an incredible amount for young musicians and helped launch the careers of many outstanding artists.

He was a man who truly lived for music, who craved it. The fact that he was listening so attentively to the radio at ten in the morning shows that he needed music every moment of his life. Like an addict.

He was a man who loved. He loved the world, music, and people. He loved unconditionally.

I miss him…

*

Agata Kwiecińska's interview, titled "The American Dream," was originally published in Ruch Muzyczny, issue 11/2018.

Reprinted with permission from the editorial team and the author.

Telegram od Bernsteina

Jak doszło do niezwykłego spotkania polskiego pianisty Marka Drewnowskiego z legendarnym amerykańskim dyrygentem Leonardem Bernsteinem? Jak wspomina współpracę z mistrzem i wykonanie I Koncertu fortepianowego Brahmsa pod jego batutą w Tanglewood? O tym wyjątkowym doświadczeniu artystycznym, które stało się ważnym momentem w jego międzynarodowej karierze, **Marek Drewnowski opowiada w rozmowie z Agatą Kwiecińską**.

Wywiad publikujemy z okazji koncertu „In Tribute to Leonard Bernstein", który odbędzie się 15 listopada 2026 roku w KMFA Draylen Mason Music Studio w Austin, na zakończenie 21. Austin Polish Film Festival.

Marek Drewnowski, fot. arch. pianisty

Agata Kwiecińska: Historia pańskiego spotkania z Leonardem Bernsteinem jest nieprawdopodobna. Leonard Bernstein przez przypadek słyszy pańską interpretację sonat Scarlattiego w radiu i….

Marek Drewnowski: To długa historia. Stan wojenny zastał mnie we Włoszech. Moja żona pracowała w Orkiestrze Św. Cecylii w Rzymie. Pięć dni przed stanem wojennym, czyli w ostatnim momencie, wylecieliśmy z Polski wraz z synem Michałem. Wówczas miałem już na swoim koncie kilka płyt, w tym album z sonatami Scarlattiego wydany przez Polskie Nagrania „Muza” w 1974 roku, do nagrania którego namówił mnie Piotr Wierzbicki. Mimo tego w Rzymie zaczynałem od zera. Początek pobytu we Włoszech był bardzo trudny, zwłaszcza, że

stan wojenny uniemożliwiał nam łączność z krajem.
Nie miałem żadnych kontaktów, znajomości i oczywiście pracy. Dopiero po kilku latach zacząłem grywać publicznie. Znalazłem włoskich przyjaciół, rodzinę Fernanda Martinelli, którzy bardzo mi pomogli. Znaleźli kilku uczniów, później organizowali też kursy mistrzowskie. Grałem wtedy Brahmsa, Chopina mniej (bo w kraju opery był wówczas mniej popularny) i oczywiście Scarlattiego. Swoją aktywność we Włoszech rozwijałem stopniowo i powoli Italia stawała się moją drugą ojczyzną. Nie mieliśmy wtedy odwagi i powodu by wracać do Polski.

Minęło kilka lat, w Rzymie urodziła się moja córka Marta, koncertów przybywało, kilkakrotnie zmienialiśmy mieszkania. Wreszcie ksiądz Boniecki pomógł nam w znalezieniu mieszkania w centrum, w dzielnicy San Giovanni di Laterano. Rzym jest wspaniałym, a jednocześnie trudnym i dynamicznym miastem, z problemami „trafico" czyli wielkim ruchem ulicznym i dużym hałasem. Nowe mieszkanie było sympatyczne, w centrum i blisko Koloseum, do którego dochodziło się spacerkiem.

Pewnego dnia listonosz wręczył mi telegram, zdumiony, niepewny i zaciekawiony otwieram i widzę, wiadomość z PAGARTU o następującej treści: *Proszę się z nami skontaktować, bo Leonard Bernstein chciałby nawiązać z panem kontakt.*
Zakręciło mi się w głowie, niedowierzanie, radość i wątpliwości. Myślałem, że to żart. Zastanawiałem się, kto mi wykręcił taki

numer. Ochłonąłem i zacząłem prowadzić śledztwo, dzwonić do przyjaciół i znajomych. Szukałem winnych, ale nikt się nie przyznawał. Więc wreszcie skontaktowałem się z PAGARTEM i okazało się, że to prawda.

Co pan wtedy wiedział o Bernsteinie?

Wiedziałem, że to jeden z największych dyrygentów świata. Chodziłem na jego koncerty we Włoszech. Pamiętam między innymi koncert w Watykanie z Orkiestrą św. Cecylii.

Czego się pan dowiedział od PAGARTU?

Podali mi telefon do sekretarza Bernsteina, Harrego Krauta, więc zadzwoniłem i powiedziałem kim jestem. Kraut wyraźnie się ucieszył i powiedział, ze Leonard Bernstein jest zdeterminowany, aby mnie poznać i ustaliliśmy datę spotkania. Powiedział, że Bernstein będzie niebawem w Mediolanie i mam się wtedy pojawić w La Scali. Z wrażenia nie spałem kilka nocy.

A skąd się wziął ten pomysł? Jak Bernstein wpadł na pański trop?

Wtedy jeszcze nic nie wiedziałem. Po prostu kupiłem bilet do Mediolanu.W La Scali wystawiano wtedy krótką operę *Trouble in Tahiti* Bernsteina. On nawet nie dyrygował. Po prostu przyjechał

na to wykonanie. Umówiłem się z Harrym Krautem przed La Scalą. Miałem małą walizeczkę i koszulkę z krótkim rękawem, bo było bardzo ciepło. Stałem przed La Scalą jakiś czas, ale nikt po mnie nie przychodził, więc podszedłem do mężczyzny stojącego przed teatrem i zapytałem o wejście dla artystów. Okazało się, że to właśnie Harry Kraut, który na mnie czekał. Zobaczył mnie i krzyknął zaskoczony: Przecież miał pan być profesorem z siwą brodą!

Był naprawdę zdumiony, i kiedy ochłonął, zaprowadził mnie do teatru. Bernstein stał w przejściu na scenę, za moment miała się rozpocząć próba jego opery, ale zrobił przerwę. Również był zaskoczony, zaczął opowiadać wszystkim o moim Scarlattim, zrobił się szum, a Bernstein wziął mnie za ramię i wepchnął do „camerino", gdzie stało pianino i natychmiast kazał mi grać. Obejrzałem się za siebie i przeraziłem. Stał za mną tłum zaciekawionych ludzi. Zagrałem kilka sonat Scarlattiego, z wirtuozowską G-dur na końcu. Na tej przypadkowej publiczności musiałem zrobić wrażenie, bo odezwały się oklaski i okrzyki uznania. A sam Bernstein wprawił mnie w osłupienie, gdyż ujął moją rękę i pocałował. Myślałem, że zemdleję z wrażenia.

Później, pamietam to doskonale, grałem spektakl z *Obrazkami z wystawy* Musorgskiego z obrazami Kandinskiego w Berlinie. Pamiętam, że to była zima, chyba w okolicy Świąt Bożego Narodzenia. Śnieg na ulicach. I tam właśnie odebrałem telefon

od Krauta z informacją, że mistrz chciałby ze mną zagrać któryś z koncertów Brahmsa do wyboru. Z Orkiestrą Bostońską i Bernsteinem!!! Zaproponowałem I Koncert fortepianowy d-moll, ale uświadomiłem sobie, że nawet nie pamiętam jak on się zaczyna. Ale gdy Harry Kraut mnie pytał, czy grałem wcześniej ten koncert odpowiedziałem, że tak. I w sumie skłamałem, bo grałem go tylko z orkiestrą szkolną.

Miał pan jakieś pół roku, to w sumie sporo czasu, nawet by opanować całkiem nieznany utwór.

Wróciłem do Rzymu, szybko poszedłem do księgarni muzycznej po nuty, w ogromnym stresie. Dosyć śmieszna historia. A jeszcze zanim pojechałem do Bostonu, dyrektor La Scali zaprosił mnie na recital.

Czyli nieformalne przesłuchanie przed Bernsteinem dało wymierne efekty.

Tak. Także innego rodzaju. Korzystając ze znajomosci z dyrektorem, poprosiłem, żeby mnie zaprosił na recital Horowitza. I mogłem go usłyszeć. Chciałem też zdobyć autograf dla redaktora Jana Webera, mojego przyjaciela. W tym samym „camerino", w którym spotkałem się z Bernsteinem znalazłem duże fotografie Horwitza. Poprosiłem o autograf, ale nie dopuszczono mnie do niego. Jego sekretarz wziął fotografię i

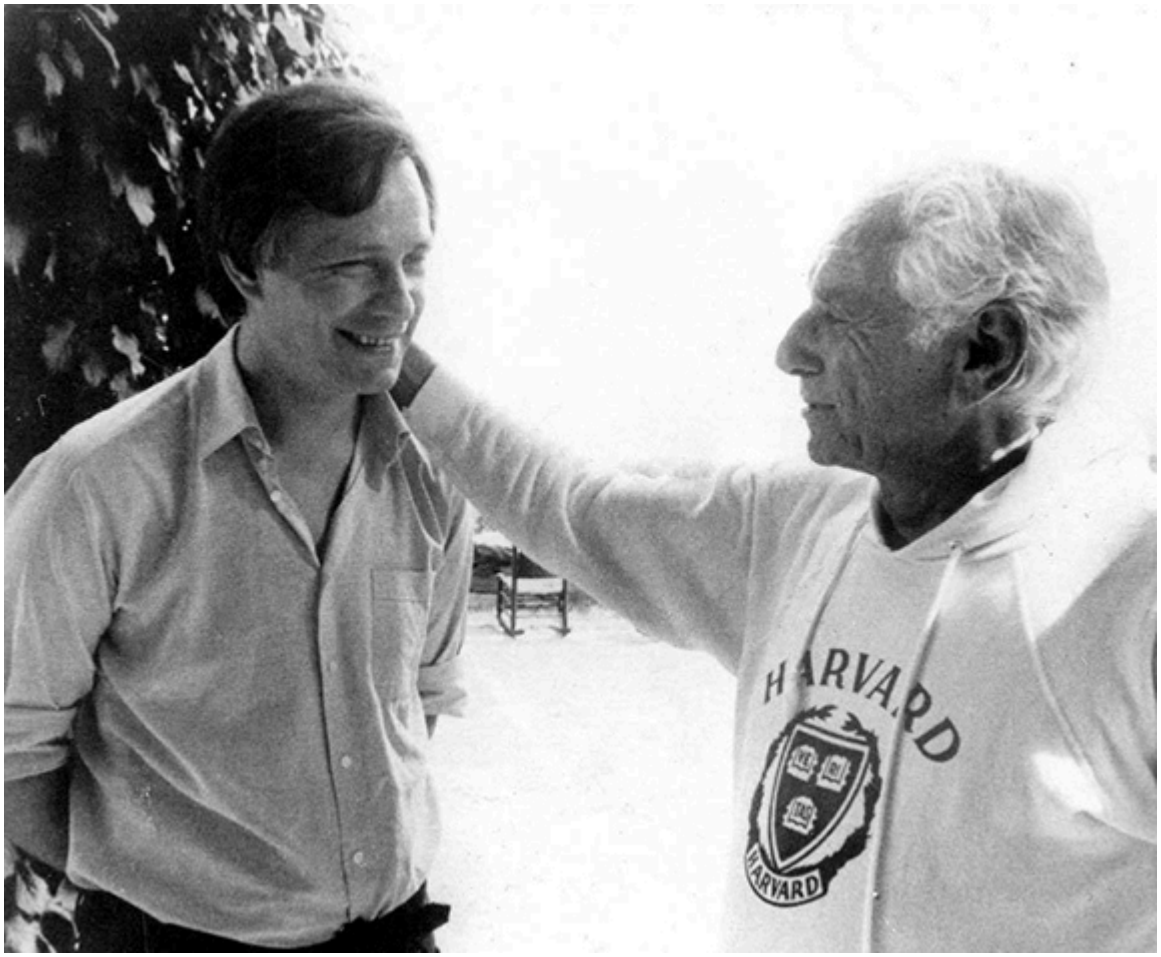
umówił się ze mną innego dnia w hotelu Principe de Savoia. Ale Horowitz odmówił podpisania, mówiąc, że na fotografiach nie jest „abastanza bello” (wystarczająco piękny).

A udało się zagrać ten I Koncert fortepianowy Brahmsa przed wyjazdem do Stanów?

Nie, skąd. Nie miałem na to szans. We Włoszech wciąż miałem status debiutanta.

Jak wyglądała podróż do Tanglewood?

To była wyprawa! Nie znałem języka, nigdy wcześniej tam nie bylem, więc nie miałem pojęcia jak to wszystko zorganizować.

Marek Drewnowski z Leonardem Bernsteinem, fot. arch. pianisty

A z Bernsteinem w jakim języku się pan porozumiewał, skoro nie po angielsku?

Po włosku. Ale wracając do wyjazdu, korzystając z rożnych znajomosci udało mi się załatwić na kilka dni nocleg u jakiegoś reżysera teatralnego w Nowym Jorku. Wcześniej leciałem z kilkoma przesiadkami, m.in. przez Belgrad. W końcu z Nowego Jorku autobusem pojechałem do Tanglewood. Wysiadłem z autobusu, ale nie było ani taksówki ani żadnego środka transportu. W końcu za 5 dolarów dowiózł mnie jakiś… kowboj.

Na miejscu zostałem już zakwaterowany w hotelu, ale i tak nie

mogłem spać. Odnalazł mnie Kraut i poinformował, kiedy odbędzie się próba. Przydzielił mi też pilota, który mówił po włosku. Na próbę poszedłem ze ściśniętym gardłem. Miałem grać Brahmsa z drugim fortepianem. W sali prób zaczęła się pojawiać wyselekcjonowana publiczność, kilku zaciekawionych muzyków orkiestrowych, potem z niezwykle poważną miną wkroczyła jakaś pani, później asystent z ręczniczkiem, następnie Kraut z batutą – to był cały rytuał! W końcu zjawił się sam Bernstein i zaczęliśmy grać. Skończył się mój stres. Próba była bardzo przyjemna, bo maestro dawał ciekawe rady.

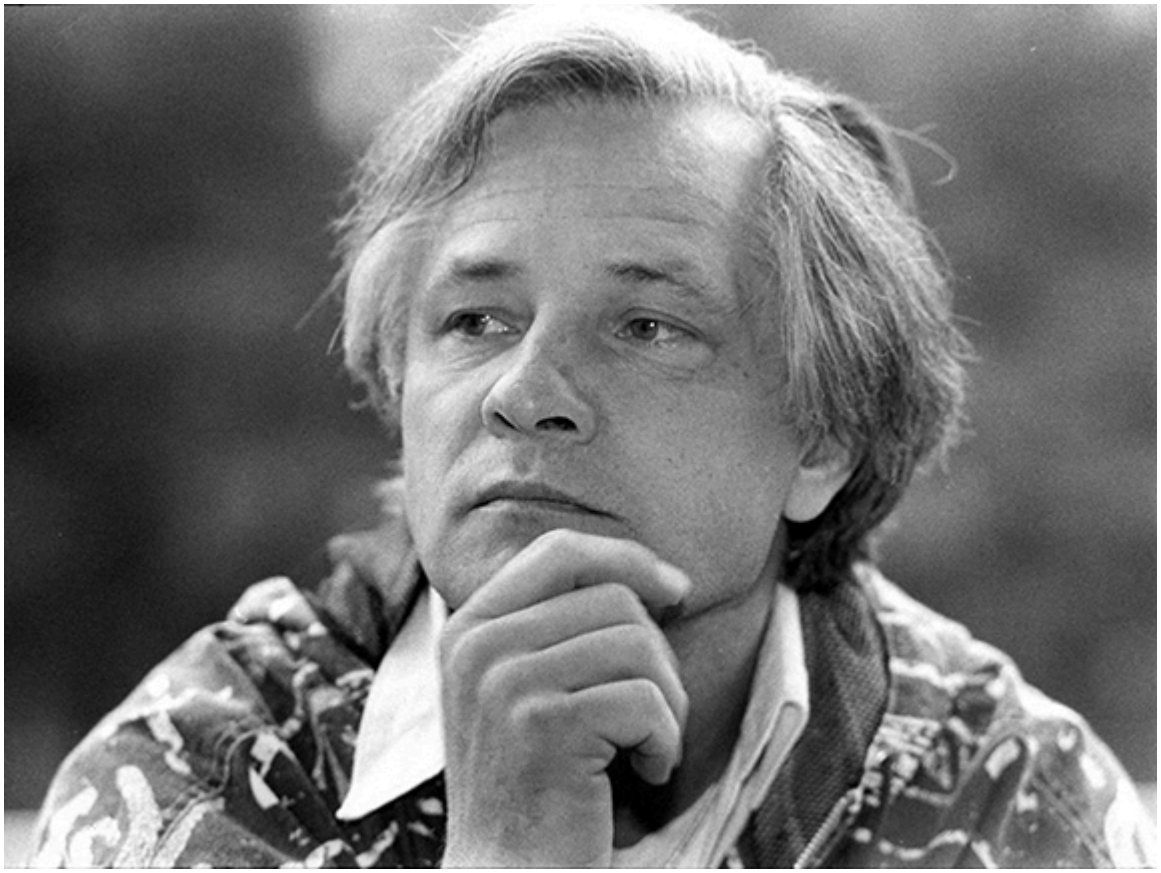
Jakiego rodzaju były to uwagi?

Dotyczyły emocji.

Ile było prób?

Jedna z fortepianem, a druga z orkiestrą. To wszystko.

Pamiętam moment, kiedy już wieźli mnie na koncert, ta hala koncertowa w Tanglewood jest ogromna. Do dziś pamiętam to wrażenie, kiedy zbliżaliśmy się do tego miejsca i nagle usłyszałem szum, jakby to był stadion. Było 12 tysięcy ludzi i transmisja na żywo.

Marek Drewnowski, fot. arch. pianisty

Jak się panu grało? Pamięta pan coś z przebiegu tego koncertu?

Na początku trochę się jeszcze rozgrywałem, było kilka fałszywych nut, ale im dalej, tym było lepiej, a finał zdecydowanie najlepszy. Muszę przyznać, że tego, co było po koncercie zupełnie nie pamiętam. Byłem jak zbity pies. Ale Bernstein był zadowolony. Mówił, że było dobrze.

Potem po przesłuchaniu taśmy i teraz z perspektywy tych wszystkich lat, które minęły, widzę, że słychać w tym nagraniu pewną różnicę pokoleniową. Mnie rozpierała energia, młodość, a on to wszystko powściągał, hamował mnie. Moje tempa były

zupełnie inne, ale to ja musiałem się dopasować. Był to pewien konflikt, który zrozumiałem po wielu latach, kiedy sam zacząłem dyrygować.

Potem już nie grał pan więcej w Tanglewood?

Nie, ale Bernstein zaprosił mnie na koncert z okazji rocznicy wybuchu II wojny światowej w Warszawie, w Teatrze Wielkim w 1989 roku. Grałem *Poloneza As-dur*. Żałuję, że tak niedługo po tym spotkaniu, Bernstein zmarł. Straciłem swojego mistrza. Nauczył mnie najwiecej, mimo że nie dawał mi lekcji.

Czego? W sumie nie spotkali się panowie wiele razy.

Zapraszał mnie na swoje europejskie koncerty, widywaliśmy się. Zawsze potem były rożne spotkania towarzyskie. A on w centrum zainteresowania wszystkich. Nauczyłem się od niego współpracy z orkiestra, budowania konstrukcji utworu. Podczas próby w Tanglewood dyrygował też I Symfonią Brahmsa. Orkiestra dosłownie fruwała i były w tym niesamowite emocje, a jednocześnie intelekt. Spotkanie z nim było też dla mnie nauką psychologii, jak wytrzymać presję, jak bronić swojej wizji.

Jak to się stało, że trafił na pana ślad?

Bernstein obudził się rano, włączył radio i usłyszał sonaty

Scarlattiego. To były moje sonaty z czarnej płyty Polskich Nagrań. Nagranie go zaintrygowało, a ciekawość i zainteresowanie wzmógł fakt, że nie podali nazwiska wykonawcy. Zadzwonił do radia, ale w redakcji powiedzieli mu, że nie nadawali sonat Scarlattiego, nie było ich w programie. Bernstein się zdenerwował, bo przecież wyraźnie słyszał. Uparł się, że musi poznać nazwisko wykonawcy. Po kilku dniach redakcja radia nowojorskiego znalazła odpowiedź. Okazało się, że po jakiejś transmisji była dziura i sięgnęli po moją płytę. Może leżała na wierzchu.

A skąd ona się wzięła w Nowym Jorku w radiu?

Nie mam pojęcia. Tego nie udało się ustalić, to nieprawdopodobne zrządzenie losu. Nikt nie umiał wymówić mojego nazwiska, nikt nie znał Drewnowskiego. Bernstein zlecił swojemu asystentowi odszukanie muzyka, który grał Scarlattiego w taki sposób, że go zaintrygował.

To pokazuje jak bardzo zależało mu na muzyce. Jak wnikliwie jej słuchał. Mógł przecież występować z największymi solistami, a postanowił odszukać kogoś, kto go zachwycił swoją interpretacją. Wspaniałe.

To był człowiek, który na próbach był nadzwyczajny. Zdarzało mu się powiedzieć do orkiestry: ja was wszystkich kocham.

Widziałem też kiedyś, jak ktoś przyszedł z małym dzieckiem na próbę, on wziął malucha na ręce, przytulił, rozbawił i położył się z nim na podłodze, na środku estrady.

Niesamowicie dużo zrobił dla młodych muzyków, wypromował wielu znakomitych artystów. To był człowiek, który naprawdę żył muzyką, pożądał jej. Skoro o 10.00 rano słuchał radia tak uważnie, to znaczy, że w każdej chwili potrzebował muzyki. Jak narkoman. To był człowiek, który kochał. Kochał świat, muzykę i ludzi. Kochał bezinteresownie. Brakuje mi go…

Wywiad Agaty Kwiecińskiej pt. „Amerykański sen" ukazał się w Ruchu Muzycznym 11/2018 r.

Przedruk za zgodą redakcji i autorki.

The Magic of

Romanticism in Piano Masterpieces

Michał Drewnowski’s Concerts in Corpus Christi and Harlingen, Texas

*

Michał Drewnowski during a concert in Corpus Christi, November 29, 2024, photo by Jacek Gwizdka

*

Joanna Sokołowska-Gwizdka *(Austin, Texas)*

The excitement from Marek Drewnowski's October concert in Austin had barely settled when audiences in Texas had the opportunity to admire another outstanding pianist. On November 29 and 30, 2024, Michał Drewnowski, son of

Marek Drewnowski and a representative of the younger generation of Polish pianists, performed in Corpus Christi and Harlingen. Educated in Poland and Italy, Michał continues his father's musical legacy while forging his own unique artistic path.

– „Michał is the best of my students," emphasizes Marek Drewnowski with pride at every opportunity.

*

Chopin and Liszt

Michał Drewnowski's concert in Corpus Christi took place in the majestic interior of St. Pius X Church, while in Harlingen, the artist performed at the Cultural Arts Center. I had the pleasure of attending the first of these events. The vast space of the church initially raised my concerns—would the sound of the piano be overwhelmed in such an expansive setting? Fortunately, Michał Drewnowski handled it brilliantly, and his expressive playing enchanted the audience, perfectly filling the space with music.

The first part of the concert was dedicated to the music of Fryderyk Chopin, with Michał Drewnowski's interpretations bringing freshness and new expression. Although these pieces are well-known and often heard, the artist managed to capture

the audience’s attention and immerse them in a mood filled with emotion.

The evening began with two *Nocturnes, Op. 9*, in B-flat minor and E-flat minor—some of Chopin’s earliest works. These lyrical and contemplative pieces were performed with great sensitivity, as Michał Drewnowski brought out their emotions, painting musical pictures full of delicacy and reflection.

Next came *Introduction and Rondo in E-flat Major, Op. 16*, a piece requiring both virtuosity and narrative freedom from the performer. The pianist effortlessly combined technical perfection with musical energy, showcasing both the finesse of the composer and his own interpretative mastery.

In the *Mazurkas Op. 33* performed by the pianist, one could hear the characteristic rhythm and references to Polish folklore. The mazurkas in G-sharp minor, D major, C major, and B minor resounded like a kaleidoscope of emotions—from joyful lightness to melancholic reflection.

The first part of the concert concluded with the monumental *Scherzo in C-sharp Minor, Op. 39*—a work full of drama. The artist led the audience through intense contrasts—from quiet, mysterious whispers to powerful, almost symphonic sounds that took their breath away.

After the intermission, Michał Drewnowski presented a piano transcription of *Isolde's Liebestod* from Richard Wagner's opera *Tristan und Isolde*, arranged by Franz Liszt. In this piece, the artist conveyed both the tragedy and the love of Isolde. The performance was filled with drama, a challenging feat when relying on the sound of a single instrument rather than the broad palette of means available in a stage production.

The evening's climax was the monumental *Sonata in B Minor* by Franz Liszt—a masterpiece combining philosophical depth, virtuosic challenges, and profound narrative. The pianist masterfully guided the audience through shifting moods, from intimate confessions to tempestuous explosions and a triumphant conclusion.

During the performance of this sonata, it was impossible to tear oneself away from the music. I closed my eyes, barely daring to breathe, afraid of missing even a single note. The hall was enveloped in absolute silence. I will long remember the sound of this sonata in Michał Drewnowski's virtuosic rendition.

*

Michał Drewnowski, photo by Jacek Gwizdka

Michał Drewnowski, photo by Jacek Gwizdka

*

An artist of international renown

Michał Drewnowski is a mature pianist who has achieved success on the international music stage. His artistic achievements include performances in numerous European countries such as Italy, France, Switzerland, Belgium, Bulgaria,

England, Austria, the Czech Republic, Germany, Spain, Denmark, and Finland. The artist has performed in prestigious concert halls such as Wigmore Hall in London and Palau de la Música Catalana in Barcelona. His participation in renowned music festivals, including the Chopin Festival in Geneva and the Bolzano Piano Festival, has cemented his position as one of the most compelling pianists of his generation.

Like his father, who portrayed Fryderyk Chopin in Krzysztof Zanussi's film *Chopin's Concerto* (screened during Marek Drewnowski's October concert in Austin), Michał also has acting experience. From 1999 to 2002, he performed at the New Theatre in Warsaw in Adam Hanuszkiewicz's production *Chopin: His Life, His Love, His Music…*, in which he played the role of Fryderyk Chopin. In 2018, Michał portrayed Ignacy Jan Paderewski in the production *Paderewski, the Pianist Who Became Prime Minister*, directed by Jessica Dalle, at Opera Lorraine in Nancy.

The artist also stands out as a promoter of the music of lesser-known Polish composers. A special place in his repertoire is occupied by Tadeusz Majerski, a Polish composer and pianist born in Lviv (1888–1963), who was one of the first Polish dodecaphonists, combining twelve-tone technique with folklore and emotional expression. Majerski became the subject of Michał's doctoral dissertation. Additionally, Drewnowski revives

the memory of artists such as Ludwik Grossmann, Jadwiga Sarnecka, and Stefan Kisielewski, promoting their work on the international stage.

Currently, Michał Drewnowski is an assistant professor at the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź. Through the Kosciuszko Foundation's exchange program, he also serves as a visiting professor at the Chicago College of Performing Arts at Roosevelt University.

His concert and teaching activities, along with his dedication to promoting Poland's musical heritage, make him a true ambassador of Polish culture worldwide.

*

Michał Drewnowski, photo by Jacek Gwizdka

Michał Drewnowski, photo by Jacek Gwizdka

*

Mission of the Fryderyk Chopin Society of Texas

The concerts by Michał Drewnowski in Corpus Christi and Harlingen were part of a concert series organized by the Fryderyk Chopin Society of Texas. Founded in 1989, this organization is dedicated to classical music enthusiasts in South

Texas and provides the local audience with performances of the highest quality.

Each year, the Society organizes recitals by outstanding, award-winning pianists who promote the works of Fryderyk Chopin and other piano composers. A significant aspect of the Fryderyk Chopin Society of Texas's activities is its piano competitions for young artists, which offer opportunities for the development of emerging talents.

*

Pianist Nina Drath – The Heart of the Society

The president, founder, and main inspiration behind the Society is Nina Drath, a pianist of international renown. For years, she has passionately dedicated herself to promoting the music of Fryderyk Chopin in Texas, combining her artistic expertise with organizational efforts. Nina Drath is the daughter of Dr. Jan Bogdan Drath (d. 2016), a concert pianist and music professor at Texas A&M University-Kingsville, where he taught generations of students for nearly 40 years. Assisting Nina Drath in organizing cultural events are her husband, Jerzy Nowicki, and their son, Jan Nowicki, a sound engineer working at the School of Music at Texas State University in San Marcos.

The Fryderyk Chopin Society of Texas remains one of the most

important institutions promoting classical music in the region, contributing to the development of the local artistic scene and the international promotion of Polish musical culture.

*

Michał Drewnowski, photo by Jacek Gwizdka

*

Biography:

Michał Drewnowski

Born in 1977, Michał Drewnowski began his piano journey in Italy at the age of eight, under the guidance of his father. Upon returning to Poland, he continued his education at the Karol Szymanowski Secondary School of Music in Warsaw, studying under renowned teachers Bronisława Kawalla and Ewa Pobłocka. In 2001, he graduated with honors from the Academy of Music in Łódź, where he studied piano under his father.

Between 2002 and 2005, he further honed his skills at the Geneva Conservatory of Music, studying with Dominique Merlet and Pascal Devoyon, earning a diploma with distinction. His musical development was enriched by masterclasses with eminent pianists such as Naum Shtarkman, Miłosz Magin, Fou T'song, Rudolf Kehrer, and Eugen Indjic.

Michał Drewnowski is the recipient of numerous prestigious awards, including a special prize at the First International Competition for Musical Individualities in Łódź (1996), First Prize at the 13th Kiejstut Bacewicz Chamber Music Competition in Łódź (1998), and Second Prize at the International Mascia Masin Piano Competition in San Gemini, Italy (2000).

As a pianist, Michał Drewnowski has performed worldwide,

collaborating with esteemed orchestras such as the Polish Radio Orchestra, Chopin Philharmonic Orchestra, Shumen Sinfonietta, Odessa Philharmonic Orchestra, Lviv Philharmonic Orchestra, and the Royal Scottish National Orchestra. He has played under the baton of distinguished conductors, including Massimiliano Caldi, Emil Tabakov, Emilian Madey, Tadeusz Kozłowski, Monika Wolińska, Stanislav Oushev, and Ruben Silva.

Michał's discography includes recordings for renowned labels such as GEGA NEW, DUX, and PRO ART, featuring works for two pianos and percussion, compositions by American and Latin American composers, as well as contemporary Swiss composers.

He is a co-founder of the New Art Radio Philharmonic, where he has served as Artistic Director since 2009. Since 2008, Michał Drewnowski has been an assistant professor at the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź.

*

Nina Drath

Nina Drath is a Polish pianist renowned for her exceptional interpretations of Fryderyk Chopin's works. She began her musical education at the age of four in Katowice under the guidance of Wanda Chmielowska, quickly demonstrating

extraordinary talent. By the age of eleven, she was performing internationally, including in Czechoslovakia, where she made her first radio recordings.

She continued her studies at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw under the tutelage of the distinguished pianist Regina Smendzianka, earning a Master's degree in piano performance. In 1980, she completed the Virtuoso Studies Program, refining her skills and developing a distinctive interpretative style.

From 1975 to 1980, Nina Drath performed with renowned symphony orchestras in Frankfurt and Leipzig, earning acclaim from both audiences and critics. During this period, she also participated in international piano competitions, achieving significant success. She won prizes at the Paloma O'Shea Piano Competition in Spain (1976) and the International Piano Competition in Senigallia, Italy (1979). In 1979, she triumphed in the Polish Piano Competition in Słupsk.

Her discography includes recordings of works by Fryderyk Chopin, Wolfgang Amadeus Mozart, and contemporary composers such as Peter Petroff from San Antonio.

Nina Drath maintained an active concert career worldwide. Between 1994 and 1996, she performed at prestigious festivals,

including the Piano Festival in Venice, and led masterclasses at the Academia Ducale in Genoa, as well as in Poland, the Netherlands, and the United States.

In 2006, as a cultural ambassador, she performed with the Lebanese National Symphony Orchestra in Beirut, playing Leonard Bernstein's *The Age of Anxiety*. The following year, she continued her European tours, with concerts in Italy and Belgium.

Nina Drath's work encompasses solo and chamber music performances, as well as leading masterclasses, making her a prominent figure in the world of classical music. Her dedication to promoting Chopin's legacy and her pedagogical efforts have contributed to the development of many young talents and the global appreciation of Polish music.

*

Dr. Jan Bogdan Drath

Dr. Jan Bogdan Drath was a distinguished concert pianist and professor of music at Texas A&M University-Kingsville. His artistic and pedagogical career left a significant mark on the world of classical music, both in the United States and internationally.

He graduated from the Academy of Music in Katowice, earning an artistic diploma and a master's degree. He then pursued doctoral studies at the Academies of Music in Kraków and Warsaw, where he obtained the title of docent. He further solidified his credentials by earning a Doctor of Musical Arts degree from North Texas State University, establishing himself as an exceptional artist and scholar.

At the age of sixteen, he made his debut performing Franz Liszt's *Piano Concerto*, marking the beginning of a rich concert career. Dr. Drath performed across Europe, Asia, the United States, and Mexico, offering solo recitals, concerts with orchestras, and participating in radio and television programs.

Dr. Drath was also a respected music editor. In 1980, he published two significant works at Texas A&I University: *Waltzes of Fryderyk Chopin: Sources, Vol. 1* and *Waltzes Published during Chopin's Lifetime*. These contributions were pivotal in advancing research on Chopin's works and early keyboard music.

In 1980, he founded the Annual Chopin Workshop at Texas A&M University-Kingsville, which he directed for many years. This initiative became an important center for education and the promotion of Fryderyk Chopin's works in the United States.

As an educator, Dr. Jan Bogdan Drath profoundly influenced the lives of many young musicians, including both his students and music teachers across the country. He was not only a mentor but also an inspiration for generations of artists who benefited from his knowledge, passion, and experience.

*

Sources:

Fryderyk Chopin Society of Texas

fryderykchopinsocietyoftexas.org

Amuz Lodz

Piano Forte Chicago

CKIS Kalisz

Map of Composers

*

See also:

> The Wisdom of a Great Master

> Masterful Recital by Marek Drewnowski in Austin

Magia romantyzmu w fortepianowych arcydziełach

Koncerty Michała Drewnowskiego w Corpus Christi i Harlingen w Teksasie

*

Michał Drewnowski podczas koncertu w Corpus Christi, 29 listopada 2024 r., fot. Jacek Gwizdka

*

Joanna Sokołowska-Gwizdka *(Austin, Teksas)*

Jeszcze nie opadły emocje po październikowym koncercie Marka Drewnowskiego w Austin, a publiczność w Teksasie miała okazję podziwiać kolejnego wybitnego pianistę. Podczas koncertów w Corpus Christi i Harlingen 29 i 30

listopada 2024 roku wystąpił Michał Drewnowski, syn Marka Drewnowskiego, reprezentant młodego pokolenia polskich pianistów. Wykształcony w Polsce i we Włoszech, Michał kontynuuje muzyczne wychowanie ojca, będąc jednocześnie artystą o własnej drodze artystycznej.

– „Michał to najlepszy z moich uczniów” – podkreśla z dumą Marek Drewnowski przy każdej okazji.

*

Chopin i Liszt

Koncert Michała Drewnowskiego w Corpus Christi odbył się w majestatycznym wnętrzu Kościoła pw. Świętego Piusa X, podczas gdy w Harlingen artysta wystąpił w Cultural Arts Center. Miałam przyjemność uczestniczyć w pierwszym z tych wydarzeń. Olbrzymia przestrzeń kościoła początkowo wzbudzała moje obawy – czy dźwięk fortepianu nie zostanie przytłumiony w tak rozległym wnętrzu? Na szczęście Michał Drewnowski poradził sobie znakomicie, a jego ekspresyjna gra zaczarowała publiczność, doskonale wypełniając przestrzeń muzyką.

Pierwsza część koncertu była poświęcona muzyce Fryderyka Chopina, której interpretacje Michała Drewnowskiego nadały świeżości i nowego wyrazu. Mimo że utwory te są znane i wielokrotnie słuchane, artysta potrafił przyciągnąć uwagę

słuchaczy i wprowadzić ich w nastrój pełen emocji.

Wieczór otworzyły dwa *Nokturny op. 9* w tonacjach b-moll i e-moll – jedne z najwcześniejszych dzieł Fryderyka Chopina. Liryczne i pełne zadumy utwory zostały wykonane z dużą wrażliwością, a Michał Drewnowski wydobył z nich emocje, malując muzyczne obrazy pełne delikatności i refleksji.

Następnie zabrzmiało *Introduction and Rondo Es-dur, op.*16 – dzieło wymagające od wykonawcy zarówno wirtuozerii, jak i narracyjnej swobody. Pianista z lekkością połączył techniczną perfekcję z muzyczną energią, ukazując zarówno finezję kompozytora, jak i własne mistrzostwo interpretacyjne.

W cyklu *Mazurków op. 33*, wykonanych przez pianistę, można było usłyszeć zarówno charakterystyczny rytm, jak i nawiązanie do polskiego folkloru. Mazurki w tonacjach *gis-moll, D-dur, C-dur i h-moll*, zabrzmiały jak kalejdoskop emocji – od radosnej lekkości po melancholijną zadumę.

Pierwszą część koncertu zakończyło monumentalne *Scherzo cis-moll, op. 39* – dzieło pełne dramatyzmu. Artysta poprowadził słuchaczy przez napięte kontrasty – od cichych, tajemniczych szeptów po potężne, niemal symfoniczne brzmienia, które zaparły dech w piersiach.

Po przerwie Michał Drewnowski zaprezentował transkrypcję fortepianową *Śmierci Izoldy* z opery Richarda Wagnera *Tristan i Izolda* w aranżacji Franciszka Liszta. W tym utworze artysta oddał zarówno tragizm, jak i miłość Izoldy. Utwór był pełen dramaturgii, co jest trudne mając do dyspozycji brzmienie jednego instrumentu, a nie, jak w przypadku utworu scenicznego, całej gamy różnorodnych środków przekazu.

Kulminacyjnym punktem wieczoru była monumentalna *Sonata h-moll* Franciszka Liszta – arcydzieło, które łączy w sobie filozoficzne przesłanie, wirtuozowskie wyzwania i głęboką narrację. Pianista z niezwykłą maestrią poprowadził słuchaczy przez zmieniające się nastroje, od intymnych wyznań po burzliwe eksplozje i triumfalne zakończenie.

Podczas wykonania tej sonaty trudno było oderwać się od muzyki. Zamknęłam oczy, bojąc się niemal oddychać, by nie zgubić żadnego dźwięku. Na sali panowała absolutna cisza. Jeszcze długo będę wspominać brzmienie tej sonaty w wirtuozerskim wykonaniu Michała Drewnowskiego.

*

Michał Drewnowski, fot. Jacek Gwizdka

Michał Drewnowski, fot. Jacek Gwizdka

*

Artysta o międzynarodowej renomie

Michał Drewnowski to dojrzały pianista, który odnosi sukcesy na międzynarodowej scenie muzycznej. Jego dorobek artystyczny obejmuje koncerty w wielu krajach Europy, takich jak Włochy, Francja, Szwajcaria, Belgia, Bułgaria, Anglia, Austria, Czechy,

Niemcy, Hiszpania, Dania i Finlandia. Artysta występował w prestiżowych salach koncertowych, takich jak Wigmore Hall w Londynie czy Palau de la Música Catalana w Barcelonie. Jego udział w renomowanych festiwalach muzycznych, m.in. Festiwalu Chopinowskim w Genewie czy Bolzano Piano Festival, utwierdził jego pozycję jako jednego z najbardziej interesujących pianistów swojego pokolenia.

Podobnie jak jego ojciec, który zagrał Fryderyka Chopina w filmie Krzysztofa Zanussiego *Koncert Chopina* (pokazanym podczas październikowego koncertu Marka Drewnowskiego w Austin), Michał również ma doświadczenie aktorskie. W latach 1999–2002 występował w Teatrze Nowym w Warszawie w przedstawieniu Adama Hanuszkiewicza *Chopin, jego życie, jego miłość, jego muzyka…* w roli Fryderyka Chopina. W 2018 roku Michał wcielił się w postać Ignacego Jana Paderewskiego w spektaklu *Paderewski, le pianiste devenu Premier Ministre* w reżyserii Jessiki Dalle w Opera Lorraine w Nancy.

Artysta wyróżnia się również jako propagator muzyki mniej znanych polskich kompozytorów. Szczególne miejsce w jego twórczości zajmuje Tadeusz Majerski, polski kompozytor i pianista urodzony we Lwowie (1888–1963), który był jednym z pierwszych polskich dodekafonistów, łączącym technikę dwunastotonową z folklorem i emocjonalnością. Postać Majerskiego stała się tematem pracy doktorskiej Michała.

Ponadto Drewnowski przywraca pamięć o takich artystach jak Ludwik Grossmann, Jadwiga Sarnecka czy Stefan Kisielewski[1], popularyzując ich twórczość na arenie międzynarodowej.

Obecnie Michał Drewnowski jest adiunktem w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, a także, dzięki programowi wymiany Fundacji Kościuszkowskiej, profesorem wizytującym w Chicago College of Performing Arts na Roosevelt University.

Jego działalność koncertowa i pedagogiczna oraz zaangażowanie w popularyzację polskiego dziedzictwa muzycznego czynią go ambasadorem polskiej kultury na świecie.

*

Michał Drewnowski, fot. Jacek Gwizdka

Michał Drewnowski, fot. Jacek Gwizdka

*

Misja Fryderyk Chopin Society of Texas

Koncerty Michała Drewnowskiego w Corpus Christi i Harlingen odbyły się w ramach cyklu koncertów zorganizowanych przez Fryderyk Chopin Society of Texas. Organizacja ta, założona w 1989 roku, jest dedykowana miłośnikom muzyki klasycznej z

południowego Teksasu i zapewnia lokalnej publiczności koncerty na najwyższym poziomie.

Co roku Towarzystwo organizuje recitale wybitnych, nagradzanych pianistów, promujących twórczość Fryderyka Chopina oraz innych kompozytorów muzyki fortepianowej. Ważnym elementem działalności Fryderyk Chopin Society of Texas są także konkursy pianistyczne dla młodych artystów, które dają możliwość rozwoju młodym talentom.

*

Pianistka Nina Drath – serce Towarzystwa

Prezesem, założycielką i główną inspiracją Towarzystwa jest Nina Drath, pianistka o międzynarodowej renomie. Od lat z pasją angażuje się w promowanie muzyki Fryderyka Chopina w Teksasie, łącząc swoje artystyczne doświadczenie z działalnością organizacyjną. Nina Drath jest córką dr Jana Bogdana Dratha (zm. 2016), pianisty koncertowego i profesora muzyki na Texas A&M University-Kingsville, gdzie przez prawie 40 lat uczył kolejne pokolenia studentów. W pracy przy organizacji wydarzeń kulturalnych pomagają Ninie Drath m.in. mąż Jerzy Nowicki oraz syn Jan Nowicki, reżyser dźwięku, pracujący w School of Music, na Texas State University w San Marcos.

Fryderyk Chopin Society of Texas pozostaje jednym z

najważniejszych ośrodków propagujących muzykę klasyczną w regionie, przyczyniając się do rozwoju lokalnej sceny artystycznej oraz międzynarodowej promocji polskiej kultury muzycznej.

*

Michał Drewnowski, fot. Jacek Gwizdka

Biogramy:

Michał Drewnowski

Urodzony w 1977 roku, swoją przygodę z fortepianem rozpoczął we Włoszech w wieku ośmiu lat, pod kierunkiem ojca. Po powrocie do Polski kontynuował naukę w Liceum Muzycznym im. Karola Szymanowskiego w Warszawie, studiując pod okiem znakomitych pedagogów: Bronisławy Kawalli i Ewy Pobłockiej. W 2001 roku ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Łodzi w klasie fortepianu prowadzonej przez swojego ojca.

W latach 2002–2005 studiował w Konserwatorium Muzycznym w Genewie, gdzie rozwijał swoje umiejętności pod kierunkiem Dominique'a Merleta i Pascala Devoyona, zdobywając dyplom z wyróżnieniem. Jego muzyczna ścieżka była dodatkowo wzbogacona udziałem w kursach mistrzowskich prowadzonych przez wybitnych pianistów, takich jak Naum Shtarkman, Miłosz Magin, Fou T'song, Rudolf Kehrer i Eugen Indjic.

Michał Drewnowski jest laureatem wielu prestiżowych nagród. Otrzymał m.in. nagrodę specjalną na I Międzynarodowym Konkursie Indywidualności Muzycznych im. Aleksandra Tansmana w Łodzi (1996), I nagrodę na XIII Konkursie Muzyki Kameralnej im. Kiejstuta Bacewicza w Łodzi (1998) oraz II nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Mascii Masin w San Gemini we Włoszech (2000).

Jako pianista, Michał Drewnowski koncertował na całym świecie, współpracując z wieloma uznanymi orkiestrami, takimi jak Polska Orkiestra Radiowa, Chopin Philharmonic Orchestra, Shumen Sinfonietta, Odessa Philharmonic Orchestra, Lviv Philharmonic Orchestra oraz Royal Scottish National Orchestra. Grał pod batutą wybitnych dyrygentów, takich jak Massimiliano Caldi, Emil Tabakov, Emilian Madey, Tadeusz Kozłowski, Monika Wolińska, Stanislav Oushev i Ruben Silva.

Dyskografia Michała obejmuje nagrania dla uznanych wytwórni fonograficznych, takich jak GEGA NEW, DUX oraz PRO ART. Zawiera ona m.in. utwory na dwa fortepiany i perkusję, dzieła kompozytorów amerykańskich i latynoamerykańskich, a także współczesnych twórców szwajcarskich.

Michał jest współzałożycielem Radiowej Filharmonii New Art, gdzie od 2009 roku pełni funkcję dyrektora artystycznego. Od 2008 roku pracuje jako adiunkt w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi.

*

Nina Drath

Polska pianistka, która jest ceniona za wyjątkowe interpretacje dzieł Fryderyka Chopina. Edukację muzyczną rozpoczęła w wieku czterech lat w Katowicach pod kierunkiem Wandy Chmielowskiej, szybko ujawniając swój niezwykły talent. Już jako jedenastolatka koncertowała za granicą, m.in. w Czechosłowacji, gdzie dokonała swoich pierwszych nagrań radiowych.

Studia kontynuowała w Akademii Muzycznej w Warszawie pod okiem wybitnej pianistki Reginy Smendzianki, zdobywając tytuł magistra w zakresie gry na fortepianie. Następnie ukończyła Program Studiów Wirtuozowskich w 1980 roku, doskonaląc swoje umiejętności i rozwijając indywidualny styl interpretacyjny.

W latach 1975–1980 Nina Drath występowała z renomowanymi orkiestrami symfonicznymi we Frankfurcie i Lipsku, zdobywając uznanie zarówno publiczności, jak i krytyków. W tym czasie brała również udział w międzynarodowych konkursach pianistycznych, odnosząc znaczące sukcesy. Zdobyła nagrody na Konkursie Pianistycznym im. Palomy O'Shea w Hiszpanii (1976) oraz na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Senigallia we Włoszech (1979). W 1979 roku triumfowała w polskim konkursie pianistycznym w Słupsku.

Jej dyskografia obejmuje nagrania dzieł Fryderyka Chopina, Wolfganga Amadeusza Mozarta oraz współczesnych kompozytorów, takich jak Peter Petroff z San Antonio.

Nina Drath prowadziła aktywną działalność koncertową na całym świecie. W latach 1994–1996 występowała na prestiżowych festiwalach, takich jak Festiwal Pianistyczny w Wenecji oraz prowadziła mistrzowskie kursy w Academia Ducale w Genui, w Polsce, Holandii i Stanach Zjednoczonych.

W 2006 roku, jako kulturalny wysłannik, wystąpiła w Bejrucie z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Libanu, wykonując „The Age of Anxiety" Leonarda Bernsteina. Rok później kontynuowała koncertowanie w Europie, występując m.in. we Włoszech i Belgii.

Działalność Niny Drath obejmuje zarówno koncerty solowe, jak i kameralne, a także

prowadzenie kursów mistrzowskich, co czyni ją ważną postacią w świecie muzyki klasycznej. Jej zaangażowanie w promowanie twórczości Chopina oraz działalność pedagogiczna przyczyniły się do rozwoju wielu młodych talentów i popularyzacji polskiej muzyki na arenie międzynarodowej.

*

Dr Jan Bogdan Drath

Był wybitnym pianistą koncertowym i profesorem muzyki na Texas A&M University-Kingsville. Jego kariera artystyczna i pedagogiczna pozostawiła ślady w świecie muzyki klasycznej, zarówno w Stanach Zjednoczonych, jak i na arenie międzynarodowej.

Ukończył Akademię Muzyczną w Katowicach, uzyskując dyplom artystyczny i tytuł magistra. Następnie kontynuował studia doktoranckie w Akademiach Muzycznych w Krakowie i Warszawie, gdzie zdobył stopień docenta. Tytuł doktora sztuk muzycznych otrzymał w North Texas State University, co dodatkowo ugruntowało jego pozycję jako wybitnego artysty i naukowca.

Jako szesnastolatek zadebiutował wykonaniem „Koncertu fortepianowego" Franciszka Liszta, rozpoczynając tym samym bogatą karierę koncertową. Występował w Europie, Azji, Stanach Zjednoczonych i Meksyku, prezentując recitale solowe, koncerty z orkiestrami oraz programy radiowe i telewizyjne.

Był również cenionym redaktorem muzycznym. W 1980 roku opublikował w Texas A&I University dwa ważne dzieła: *Waltzes of Fryderyk Chopin: Sources, Vol. 1* oraz *Waltzes Published during Chopin's Lifetime*. Jego prace wnosiły istotny wkład w badania nad twórczością Chopina i wczesną muzyką klawiszową.

W 1980 roku założył Annual Chopin Workshop na Texas A&M University-Kingsville, którym kierował przez wiele lat. Inicjatywa ta stała się ważnym ośrodkiem edukacji i promocji twórczości Fryderyka Chopina w Stanach Zjednoczonych.

Jako pedagog dr Jan Bogdan Drath miał głęboki wpływ na życie wielu młodych muzyków,

zarówno swoich studentów, jak i nauczycieli muzyki w całym kraju. Był nie tylko mentorem, ale także inspiracją dla pokoleń artystów, którzy czerpali z jego wiedzy, pasji i doświadczenia.

*

Źródła:

Fryderyk Chopin Society of Texas

fryderykchopinsocietyoftexas.org

Amuz Lodz

Piano Forte Chicago

CKIS Kalisz

Map of Composers

*

---

[1] Marek Drewnowski wykonał ostatni utwór Stefana Kisielewskiego „Koncert fortepianowy” podczas Warszawskiej Jesieni w Filharmonii Narodowej w 1991 r., za które otrzymał prestiżową nagrodę „Orfeusza”.

*

Zobacz też:

> Muzyczne spotkania ze Stefanem Kisielewskim

> Mądrość wielkiego Mistrza

> Mistrzowski Recital Marka Drewnowskiego w Austin

Masterful Recital by Marek Drewnowski in Austin

Marek Drewnowski during his concert in Austin, photo by Jacek Gwizdka

*

Joanna Sokołowska-Gwizdka *(Austin, Teksas)*

Endless Standing Ovations – This was the reaction of the audience gathered at the University of Texas Recital Hall

in Austin to the masterful performances of Chopin, Scarlatti, and Bartók by Marek Drewnowski. „It was a feast for the soul," people said after the concert. „A wonderful cultural event – may there be more like this!"

Before the concert, the audience had the opportunity to watch a short film directed by Krzysztof Zanussi, *Chopin's Concerto*, which transported them to the era of the great composer. Chopin's Piano Concerto in E minor, presented with rich visual elements, resonated throughout the Royal Łazienki Park in Warsaw. The staged scenes and period costumes recreated the authentic 19th-century atmosphere, with Marek Drewnowski himself playing the role of Fryderyk Chopin. After the film, the piano virtuoso appeared on stage in Austin.

The first part of the concert featured sonatas by Domenico Scarlatti as well as Chopin's mazurkas and waltzes. Scarlatti's inclusion in the program was symbolic – it was Drewnowski's performance of Scarlatti's sonatas, broadcast on American radio, that began his acquaintance with Leonard Bernstein, ultimately leading to a performance of Brahms' concerto with the Boston Symphony Orchestra in Tanglewood and opening the doors of the world's greatest concert halls to the young pianist.

The second part of the concert included Chopin's songs interpreted by Franz Liszt and a bravura performance of Béla

Bartók’s 1926 sonata. In this challenging, modern composition, Drewnowski showcased his extraordinary artistry, masterful technique, and unique interpretation. The pianist’s energy and vitality spread to the audience, who stood up and applauded after each section.

We can also say: Bravo, Maestro! We are thrilled to have had the rare and exceptional experience of hearing a pianist of such caliber live.

*

EXIT
© 2024 Jacek Gwizdka

© 2024 Jacek Gwizdka

*

© 2024 Jacek Gwizdka

© 2024 Jacek Gwizdka

*

Marek Drewnowski during his concert in Austin, photo by Jacek Gwizdka

The audience during Marek Drewnowski’s concert in Austin, photo by Joanna Sokołowska-Gwizdka

*

MAREK DREWNOWSKI
PIANO

SATURDAY
OCTOBER 26, 2024
6:00-8:30PM

MUSIC & RECITAL HALL BUILDING AT UT AUSTIN
Recital Studio, MRH Room 2.608
2406 Robert Dedman Drive, Austin, Texas

Join us for a special piano recital by Maestro Marek Drewnowski, featuring works by Scarlatti, Chopin, Liszt, and Bartók. Preceding the recital is a free screening of "Chopin's Concerto", directed by Krzysztof Zanussi and starring Drewnowski as Chopin.

Presented by the Austin Polish Society, this event is a must for discerning music connoisseurs. Don't miss your chance to hear a world-class pianist, discovered by Leonard Bernstein.

Tickets: $20. Students: Free.

For details and tickets, visit austinpolishsociety.org or scan the QR code.

AUSTIN
POLISH SOCIETY

Marek Drewnowski and Joanna Sokołowska-Gwizdka after the concert

---

See also:

> The Wisdom of a Great Master

The concert was organized by the Austin Polish Society, the organizer of the Austin Polish Film Festival, which will take place from November 7-10, 2024.

https://www.austinpolishfilm.com/

Mistrzowski Recital Marka Drewnowskiego w Austin

Marek Drewnowski podczas koncertu w Austin, fot. Jacek Gwizdka

*

Joanna Sokołowska-Gwizdka *(Austin, Teksas)*

Niekończące się owacje na stojąco – tak zareagowała publiczność zgromadzona w Recital Hall Uniwersytetu Teksańskiego w

Austin na mistrzowskie wykonania utworów Chopina, Scarlattiego i Bartóka w interpretacji Marka Drewnowskiego. „To była uczta dla ducha," mówiono po koncercie. „Wspaniałe wydarzenie kulturalne – oby takich więcej!"

Przed koncertem widzowie mieli okazję obejrzeć krótkometrażowy film w reżyserii Krzysztofa Zanussiego „Koncert Chopina," który przeniósł ich w czasy wielkiego kompozytora. Chopinowski Koncert fortepianowy e-moll, przedstawiony w bogatej wizualnej oprawie, rozbrzmiewał w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Zainscenizowane sceny rodzajowe i kostiumy z epoki tworzyły autentyczny klimat XIX wieku, a w rolę Fryderyka Chopina wcielił się sam Marek Drewnowski. Po projekcji filmu, wirtuoz fortepianu wkroczył na scenę w Austin.

Pierwsza część koncertu obejmowała sonaty Domenico Scarlattiego oraz mazurki i walce Chopina. Obecność Scarlattiego w programie była symboliczna – to właśnie wykonanie jego sonat przez Drewnowskiego, transmitowane w amerykańskim radiu, zapoczątkowało znajomość z Leonardem Bernsteinem, która doprowadziła do wykonania koncertu Brahmsa z Orkiestrą Bostońską w Tanglewood i otworzyła młodemu pianiście drzwi do największych sal koncertowych świata.

Druga część koncertu to pieśni Chopina w interpretacji Franciszka Liszta oraz brawurowo wykonana sonata Béli Bartóka z 1926 roku. W trudnej, współczesnej kompozycji Drewnowski zaprezentował swój niezwykły kunszt, doskonałe opanowanie techniki i indywidualną interpretację. Energia i żywiołowość pianisty udzieliły się publiczności, która po każdej części wstawała z miejsc i biła brawo.

My również możemy powiedzieć: Brawo, Maestro! Jesteśmy szczęśliwi, że mogliśmy na żywo usłyszeć pianistę tej klasy – to przecież rzadkie i wyjątkowe doświadczenie.

*

EXIT
© 2024 Jacek Gwizdka

© 2024 Jacek Gwizdka

*

© 2024 Jacek Gwizdka

© 2024 Jacek Gwizdka

*

*

Koncert Marka Drewnowskiego w Austin, fot. Jacek Gwizdka

Publiczność podczas koncertu Marka Drewnowskiego w Austin, fot. Joanna Sokołowska-Gwizdka

*

MAREK DREWNOWSKI
PIANO

SATURDAY
OCTOBER 26, 2024
6:00-8:30PM

MUSIC & RECITAL HALL BUILDING AT UT AUSTIN
Recital Studio, MRH Room 2.608
2406 Robert Dedman Drive, Austin, Texas

Join us for a special piano recital by Maestro Marek Drewnowski, featuring works by Scarlatti, Chopin, Liszt, and Bartók. Preceding the recital is a free screening of "Chopin's Concerto", directed by Krzysztof Zanussi and starring Drewnowski as Chopin.

Presented by the Austin Polish Society, this event is a must for discerning music connoisseurs. Don't miss your chance to hear a world-class pianist, discovered by Leonard Bernstein.

Tickets: $20. Students: Free.

For details and tickets, visit austinpolishsociety.org or scan the QR code.

AUSTIN
POLISH SOCIETY

Marek Drewnowski i Joanna Sokołowska-Gwizdka po koncercie

Zobacz też:

> Mądrość wielkiego Mistrza

*

Koncert zorganizowało Austin Polish Society, organizatora Austin Polish Film Festival, który odbędzie się w dniach 7-10 listopada 2024 r.

https://www.austinpolishfilm.com/

Marek Drewnowski’s Summer Concerts in Polish Residences

Marek Drewnowski during an outdoor concert at the Mała Wieś residence, photo by J. Gwizdka

In the spring and summer of 2024, renowned Polish pianist and champion of Fryderyk Chopin's music, **Marek Drewnowsk**i, captivated audiences with a series of concerts in extraordinary venues: the Museum of Romanticism in Opinogóra, Royal Łazienki Park, and the Palace in Mała Wieś. Each performance was not only a top-tier musical experience but also an opportunity to appreciate the beauty of art in some of Poland's most historic settings.

For many years, Drewnowski has been dedicated to promoting Polish culture worldwide. His work extends beyond the concert stage—he also conducts masterclasses, records albums, and collaborates with distinguished artists, including **Krzysztof**

Zanussi, who featured Drewnowski in the film *Chopin's Concerto*. These events, where art intertwines with history and the beauty of surrounding gardens, consistently attract a large following of music enthusiasts.

Krasiński Residence in Opinogóra, photo by Andrzej Sokołowski

Museum of Romanticism in Opinogóra

On April 28th, the 38th meeting of the „Eliza's Salon" series took

place in the Palace Orangery, hosted by **Zofia Humięcka**. The event featured **Piotr Witt**, a historian and essayist who has lived in Paris for many years, and **Marek Drewnowski**, who provided the musical accompaniment for the evening. Both men, closely connected to the legacy of Fryderyk Chopin, brought energy and charm to the event, creating an unforgettable atmosphere.

During the evening, Witt shared reflections on his book *Inferno of Fame: A Treatise on Chopin* and discussed his experiences with Radio Free Europe. Interspersed with Drewnowski's performances of Chopin's compositions, the audience was transported back to the composer's era. Among the interesting facts shared was that Chopin used Scarlatti's sonatas as warm-up exercises before larger concerts—pieces that attracted the attention of **Leonard Bernstein**, who subsequently invited Drewnowski to collaborate.

Opinogóra, the historic seat of the Krasiński family, holds immense significance for Polish Romantic culture. It was here that **Zygmunt Krasiński**, one of Poland's great Romantic poets, created many of his works, making the Museum of Romanticism an ideal venue for events dedicated to Chopin.

Marek Drewnowski, Zofia Humięcka, and Piotr Witt, photo by A. Sokołowski

Zofia Humięcka and Piotr Witt, photo by J. Sokołowska-Gwizdka

*

Royal Łazienki Park in Warsaw

Chopin concerts held at the Fryderyk Chopin monument in Royal Łazienki Park are a long-standing tradition, attracting music lovers and tourists from around the world. The monument,

designed by **Wacław Szymanowski**, was unveiled in 1926 but destroyed during the war. Rebuilt in the 1950s, it has been the site of summer concerts organized by the Fryderyk Chopin Society since 1959. More recently, Stołeczna Estrada and the Royal Łazienki Museum have also helped organize these concerts.

On June 2, 2024, **Marek Drewnowski** performed as part of this concert series. Despite occasional rain, the audience gathered in large numbers on the lawns, captivated by Chopin's music. Of particular note was Drewnowski's rendition of *Chopin's Songs*, transcribed by Franz Liszt as a tribute to his Polish friend. These same *Songs* will be featured during Drewnowski's upcoming concert in Austin.

Marek Drewnowski performing at the Chopin Monument in Royal Łazienki Park in Warsaw

---

Palace in Mała Wieś

The palace in Mała Wieś, located near Grójec, was built in the 18th century at the initiative of an advisor to King **Stanisław August Poniatowski**. Over the years, the estate was owned by several prominent families, including the **Zamoyski**, **Lubomirski**, and **Morawski** families, who not only oversaw the development of the palace but also played active roles in

Poland’s independence movements.

After World War II, the palace was nationalized and served various purposes, including as a school and a summer residence for Polish prime ministers. In 2008, it was returned to the Morawski family, and in 2015, it was purchased by **Leszek** and **Wiesława Barański**, who completed a thorough renovation. Today, the palace operates as a luxurious hotel and service center, with a restaurant, orangery, and rose garden.

On July 7, 2024, as part of the „Gardens Full of Music” series, **Marek Drewnowski** gave a concert at this enchanting venue. The intimate atmosphere, proximity to nature, and the beauty of the picturesque park created the perfect setting for a musical event that left a lasting impression on the audience. After the concert, attendees had the opportunity to meet the artist, who shared his passion for the history of the places where he performs and discussed his unique approach to interpreting Chopin’s music.

The Palace in Mała Wieś, near Grójec, photo by J. Sokołowska-Gwizdka

---

Concerts Bridging Art and History

Marek Drewnowski's performances in Opinogóra, Royal Łazienki Park, and Mała Wieś were a rare opportunity to experience classical music in its most authentic form. These historic venues provided a one-of-a-kind atmosphere where the piano's sound could resonate with full depth and emotional richness.

Through events like these, tradition meets the present, inspiring new generations of music lovers and artists alike. Marek Drewnowski demonstrates that the music of Fryderyk Chopin and other great composers remains vibrant and timeless, finding its place both on the world's grandest stages and within the

historic landscapes of Poland.

Compiled by: Joanna Sokołowska-Gwizdka

*

SATURDAY
OCTOBER 26, 2024
6:00-8:30PM

MUSIC & RECITAL HALL BUILDING AT UT AUSTIN

Recital Studio, MRH Room 2.608
2406 Robert Dedman Drive, Austin, Texas

Join us for a special piano recital by Maestro Marek Drewnowski, featuring works by Scarlatti, Chopin, Liszt, and Bartók. Preceding the recital is a free screening of "Chopin's Concerto", directed by Krzysztof Zanussi and starring Drewnowski as Chopin.

Presented by the Austin Polish Society, this event is a must for discerning music connoisseurs. Don't miss your chance to hear a world-class pianist, discovered by Leonard Bernstein.

Tickets: $20. Students: Free.

For details and tickets, visit austinpolishsociety.org or scan the QR code.

AUSTIN
POLISH SOCIETY